

KRISTUSE PÜHIMA IHU JA VERE SUURPÜHA C AASTAL

(Esimene lugemine 1Mo 14:18-20)

Lugemine Esimesest Moosese raamatust:

Melkisedek, Saalemi kuningas, tõi ohvrianniks leiba ja veini, sest tema oli kõigekõrgema Jumala preester, Saalemi kuningas. Ja ta õnnistas Aabramit ning ütles: “Kõigekõrgem Jumal, taeva ja maa Looja, õnnistagu Aabramit. Olgu kiidetud kõigekõrgem Jumal, kes sinu vaenlased sinu kätte andis.” Ja Aabram andis talle kümnist kõigest, mis tal oli.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 110:1-2. 3-5 R:4b)

R: Sina oled preester igavesti, Melkisedeki seisuse järgi.

Issand ütles minu Issandale: istu mu paremale käele,
kuni ma panen su vaenlased järriks sinu jalgade alla.
Sinu võimu valitsuskepi sirutab Issand välja Siionist:
“Valitse keset oma vaenlasi.”

R:

Su rahvas on meeleldi valmis
sinu vägevuse päeval.
Pühas ehtes nagu kastepiisad koidu üsast,
ilmuvad sinu ette su noored sõdalased.

R:

Issand on andnud vande
ega kahetse seda:
Sina oled preester igavesti
Melkisedeki seisuse järgi.

R:

(Teine lugemine 1Ko 11:23-26)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast korintlastele:

Vennad, ma olen saanud Issandalt selle, mille olen teilegi edasi andnud: Issand Jeesus võttis, sel ööl kui ta ära anti, leiva, tänas, murdis ja ütles: "See on minu Ihu, mis teie eest antakse, tehke seda minu mälestuseks." Samal kombel võttis ta pärast söömaiega karika ja ütles: "See karikas on uus leping minu veres. Nii sageli kui te sellest joote, tehke seda minu mälestuseks. Sest iga kord, kui te seda leiba sööte ja karikast joote, kuulutate teie Issanda surma, kuni tema tuleb." See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 6:51)

Halleluuja. Mina olen eluleib, mis taevast on tulnud.
Kes sellest leivast sööb, see elab igavesti. Halleluuja.

(Evangeelium Lk 9:11b-17)

Lugemine Püha Luuka evangeeliumist:

Jeesus rääkis rahvale Jumala riigist ja tegi terveks kõik, kes vajasis abi. Kui päev veeres õhtusse, tulid kaksteist tema juurde ja ütlesid: "Lase rahval ära minna, et nad läheksid ümberkaudsetesse küladesse ja leiaksid endale öömaja ja toidupoolist, sest maa siin on tühi." Aga tema ütles neile: "Andke teie neile süüa!" Nad vastasid: "Meil pole rohkem kui viis leiba ja kaks kala, või peaksime ehk minema ja ostma süüa kõigele sellele rahvahulgale?" Aga rahvast oli ligi viistuhat meest. Siis Jeesus ütles neile: "Õelge neile, et nad viiekümne kaupa salkadena maha istuksid." Ja jüngrid tegid nii nagu ta oli öelnud ja seadsid kõik istuma. Aga Jeesus võttis viis leiba ja kaks kala, vaatas taevasse, õnnistas leivad, murdis neist ja andis oma jüngritele, et need jagaksid rahvale. Ja kõik söid ning said söönuks, aga ülejäänud leivapalu koguti kokku kaksteist korvitäit. See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, täna tähistab katoliku kirik Kristuse pühima Ihu ja Vere suurpüha. Sel päeval on tavaks pidada läbi küla või linna kulgev suur protsessioon, milles kantakse spetsiaalselt selleks loodud astjat, nimega monstrants ehk ostensorium, millesse on asetatud pühitsetud armulaualeib. Monstrantsi kantakse rongkäigus baldahiini all ja asetatakse usklike jaoks nähtavale kohale, et nad saaksid seda vaadates palvetada ja mõtiskleda.

Jeesus muutis oma ihu leivaks ja vere veiniks, toiduks ja joogiks. Kahtlemata on toidu peamiseks väärtusteks selle energiasisaldus ja maitse, aga lisaks on toidu puhul oluline ka välimus – oma sööki

valime me tihti just silmade järgi. Nii avab ka armulaualeiva vaatlemine Jumala müsteeriumi suuruse tajumisel uusi aspekte, mis võivad meil muidu märkamata jääda.

Me loeme patutunnistuse...

Jutus

Armsad õed ja vennad, veidi üle kolme sajandi tagasi, aastal 1712, kinkis Saksamaa lääneservas asuva Pfalzi maakonna kuurvürst Johann Wilhelm Braunschweigi praostkonna püha Nikolause peakirikule hõbedase, osaliselt kullatud monstrantsi. See kunstiteos, mis on valmistatud seitsmeteistkümnenda sajandi lõpus, on täna Braunschweigi püha Aegidiuse kiriku valduses, kus minulgi oli võimalus seitse aastat teenida.

Selle kauni monstrantsi ovaalsel, kaheksa ümardatud nurgaga jalal on kohrutatud bareljeefis neli tiivulist inglipead, mida ümbritseb rikkalik lilledekoos. Üle pirnikujulise käepideme, millel on kolm väikest inglimest, algab päikesekujuline kiirtekroon. Monstrantsi keskkoha ümbritseval pärjal kujutatakse viinamarju ja viljapäid, ning selle all on poolkuul trooniv Jumalaema, ühes käes valitsuskepp, teisel käel Jeesuslaps. Mõlemal pool trooni põlvitavad viirukit suitsutavad inglid. Pärja kohal istub pilvedel Jumal Isa, Pantokraator, maakera riigiõunana käes, kolmnurkne nimbus pea kohal. Monstrantsi tipus on päikeserist, mille all on kujutatud tuvi kui Püha Vaimu sümbol.

Jah, see on tõesti nii ilus monstrants, et seda esimest korda nähes jäin selle meistritöö täiuslikkust justkui võlutult imetlema. Äkki aga ütles minu kõrval seisnud püha Aegidiuse kiriku sakristaan: “Ja siia keskele, siia asetatakse see kõige tähtsam – Kristuse Ihu.” Ta oleks justkui lugenud mu mõtteid, märganud neis tekkinud lünka, ning oskas tabada mind otse silmade vahele. Olin kunstnikutööd sedavõrd imetlema jäänud, süvenenud sellesse, kuidas õnnestus meistril kogu taevariigi sümbolika nii harmooniliselt ühele liturgilisele paramendile paigutada... et kõige tähtsam – Armulaualeib, mille kandmiseks on monstrants mõeldud – oli hetkel tõesti kõrvale jäänud...

Armsad õed ja vennad, mis on inimese fantaasia, meie saavutused ja mured Jumala loometöö kõrval? Mis maksab see kõik universumis, kus tähed sünnivad, elavad miljardeid aastaid, plahvatavad ja kustuvad – universumis, kus mateeria on pidevas muutumises? Ainult Vaim on püsiv ja igavene – Jumala Vaim annab mõtte kõigele, mis me oleme ja teeme. Nii on ka tänane Kristuse Ihu ja Vere suurpüha osake Jumala igavikust, kus me loodame kord olla ühes Temaga. Inimene igatseb kord mateeria vanglast pääseda.

Kristuse Ihu on armulaualeiva kujul justkui igaviku värav, mille vaatamine väljendab igatsust lahenduste järele, mida käesolev reaalsus ei paku. Sellepärast võime me küll selle maailma ilu

imetleda, kuid me tohi sellele jäägitult anduda. Kõik siinilmne on mööduv ja on olemas vaid selleks, et valmistada meid ette siirduma igavikku. Aamen.